

عنوان مقاله:

آثار شرط عدم مسئولیت در حقوق پزشکی با تاکید به قانون جدید مجازات اسلامی

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی محیط زیست سالم و توسعه پایدار در پرتو حقوق شهروندی چالشها و راهبردها (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

یعقوب علیزاده - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور، گروه فقه و حقوق اسلامی، تبریز، ایران

محمد مسعودی نیا - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور، گروه فقه و حقوق اسلامی، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

رضایت آگاهانه ی بیمار به درمان، هر چند شرط لازم برای اقدام پزشکی است، لکن شرط کافی برای معاف بودن از مسئولیت پزشکی نمی باشد و در این خصوص اخذ براءت از بیمار ضروری است و این به نوعی داخل در شرط عدم مسئولیت توسط پزشک قابل تفسیر می باشد، لذا اگر طبیب براءت کتبی از بیمار نگرفته باشد و عمل او موجب ورود خسارت به بیمار اعم از نقص یا تلف شود، از نظر مدنی و کیفری مسئول خواهد بود. براساس قانون مجازات اسلامی مصوب 1392 در صورتی که پزشک قبل از معالجه، از بیمار براءت گرفته باشد و مرتکب تقصیری هم نشود، ضامن نخواهد بود. البته رضایت تحصیل شده باید دارای شرایط قانونی باشد تا بتوان به آن استناد نمود و به عنوان یک قانون کلی می توان گفت درمان بیمار بدون رضایت او به جز در موارد اورژانسی، عملی مسئولیت آور است، چرا که حق هر انسانی است که نسبت به جسم و جان خود دارای اختیار قانونی بوده و مورد حمایت قانون نیز باشد. احترام به خودمختاری افراد یکی از اصول اساسی اخلاق عمومی بوده و در اخلاق پزشکی نیز به عنوانیک اصل پذیرفته شده است، این حق هم در اعلامیه جهانی حقوق بشر تحت عنوان "حق برخورداری از امنیت شخصی" بیان شده و هم در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اصل 22 بر مصونیت جسم و جان از تعرض اشاره گردیده است و قانون مجازات اسلامی 1392 نیز در مواد 495 تا 497 به این موضوع و مسئولیت پزشک اشاره نموده است.

کلمات کلیدی:

شرط عدم مسئولیت، پزشک، رضایت، بیمار، براءت، معالجه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1147239>

